3.11.2026

Kaarlela Teija

FINANSSIALA

Eduskunnan Talousvaliokunta

HE 208/2026 vp
Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta ja siihen liittyviksi laeiksi

Esitys on liian laaja ja jää tulkinnanvaraiseksi

Finanssiala ry (FA) kiittää mahdollisuudesta lausua asiassa ja haluaa tuoda valiokunnan tietoon seuraavaa:

- Esitys rajoittaa pankkien elinkeinovapautta laajasti ja tuo lainsäädäntöön epäselvästi määritellyn välttämättömyyspalvelun käsitteen. FA katsoo, että esityksestä tarvitaan Perustuslakivaliokunnan lausunto.
- Ehdotettu perusmaksutilin määritelmä on tulkinnanvarainen ja voi laajentaa perusmaksutilisääntelyn koskemaan käytännössä kaikkia pankkitilejä Suomessa. EU-sääntelyyn pohjaavan perusmaksutilin on tarkoitus olla erityinen, haavoittuvassa asemassa olevien asiakkaiden palvelut turvaava tilimuoto.
- Yritysten ja yhteisöjen lakisääteinen oikeus tulee rajata yhteen perusmaksutiliin kerrallaan. Lisätilejä voi edelleen avata kaupallisin ehdoin. Yhden tilin rajaus on erittäin tärkeä väärinkäytösten ja rikollisuuden riskin hallitsemiseksi ja vastaa verrokkimaissa omaksuttua linjaa.
- Tilinavausten kymmenen pankkipäivän käsittelyajan tulee alkaa vasta, kun pankki on saanut hakemuksen käsittelemiseksi tarvittavat tiedot, jotta puutteellisia hakemuksia ei tarvitse hylätä vain määräajan vuoksi.
- Uudet velvoitteet edellyttävät merkittäviä järjestelmä-, prosessi-, henkilöstö- ja koulutusmuutoksia. Yrityksiä ja yhteisöjä koskeville säännöksille tarvitaan riittävä siirtymäaika, ja niitä koskevilta osin sääntelyn tulisi tulla voimaan 1.1.2028.

Esityksen suhde perustuslakiin

Esitys puuttuu perustavaa laatua olevalla tavalla yksityisten yritysten eli Suomessa palveluja tarjoavien talletuspankkien elinkeinovapauteen antamalla tietyille, laissa tarkemmin määritellyille yhteisöille subjektiivisen oikeuden tilin avaamiseen.

Kuluttajien vastaavasta tilinavausoikeudesta on olemassa sääntelyä jo entuudestaan. Kuluttajan peruspankkitilioikeus nykymuodossaan perustuu EU:n maksutilidirektiiviin. Sääntelyllä on ollut selkeitä sosiaalipoliittisia perusteita. PeV on lausuessaan kuluttajien peruspankkitilioikeudesta katsonut, ettei nimenomaan kuluttajien peruspankkipalveluiden kannalta ole suhteellisuusvaatimuksen kannalta

huomioitavaa[1]. Tähän lausuntoon vetoaminen ei ole perusteltua nyt, kun peruspankkipalvelujen tarjoamisvelvollisuutta laajennetaan yhteisöihin.

PeV:n käytännössä on annettu perusoikeusrajoituksen hyväksyttävyysvaatimuksen osalta merkitystä sille, liittyykö rajoitus jonkin toisen perusoikeuden turvaamiseen. Yksi hyväksyttävyyskriteeri voikin olla toisen (erityissuojattavan) perusoikeuden turvaaminen.

Nyt on kuitenkin käsillä ehdotus, jossa yhteisöjen tilien osalta pankkien elinkeino-oikeuden rajoittamista on perusteltu muiden toimijoiden elinkeinon harjoittamisen turvaamisella, joten **punninnassa on saman perusoikeuden toteutuminen kahden eri toimijaryhmän kannalta**. Myös perusoikeusrajoitusten suhteellisuusperiaatteen kannalta on arveluttavaa, että esitetty yhteisöjen tilinavaamisvelvoite on erittäin laaja sekä oikeutettujen yhteisöjen laajuuden, kieltäytymis- ja irtisanomisperusteiden niukkuuden, että perusmaksutileiksi luettavien tilien määrittelyn osalta.

Jää siis epäselväksi, millaisilla reunaehdoilla voidaan Suomen perustuslain mukaisesti yhtä **perusoikeutta rajoittaa saman oikeushyvän turvaamiseksi** ja siltä osin FA katsoo, että asiasta olisi saatava **Perustuslakivaliokunnan lausunto**. Tämä olisi tärkeää myös siksi, että esityksessä tuodaan lakipykäliin uusi **välttämättömyyspalvelun käsite,** jonka määrittely esityksessä jää varsin vajanaiseksi.

FA kyseenalaistaa uuden, eri toimialoja koskevan välttämättömyyspalvelun käsitteen tuomisen Suomen lainsäädäntökehikkoon yhtä toimialaa koskevassa erityislaissa siten, että sen määritelmä on perustelutekstin yhden, esimerkinomaisen alaviitteen varassa, erityisesti kun käsitteellä perustellaan pankkeihin kohdistuvia huomattavia elinkeino-oikeuden rajoituksia. On huomattava, että esityksen muiksi välttämättömyyspalveluiksi määrittelemissä telepalveluissa muun muassa palvelun irtisanominen on mahdollista maksujen laiminlyönnin vuoksi, joten käsillä oleva esitys menee pankkien osalta huomattavasti pitemmälle. Myös muiden **välttämättömyyspalvelujen piiriin määriteltyjen toimialojen kannalta jää epäselväksi ja olisi tärkeää määritellä**, **millaisiin** palveluntarjoajia koskeviin **perusoikeusrajoituksiin** ja millä tavalla rajattuna kyseinen määrittely antaa aihetta.

Perusmaksutilin määritelmä

Esitykseen on VM:n jatkovalmistelussa lisätty kuluttajia koskien 6 a §:än yhteisöjä koskien ja 6 g §:än perusmaksutilin määritelmä, jonka mukaan perusmaksutilinä pidetään tiliä, joka sisältää kyseisen pykälän 1 momentin mukaiset palvelut kuten mm. tilin avaaminen ja sulkeminen. Työryhmän jäsenille ei ole annettu mahdollisuutta kommentoida tätä lisäystä eikä muitakaan työryhmämuistioon tehtyjä muutoksia ennen hallituksen esityksen antamista eduskunnalle.

Lisäyksen tulkinta jää epäselväksi. Muotoilu voi tarkoittaa, että perusmaksutilinä pidetään vain tilejä, joihin sisältyy kaikki 1 momentin mukaiset palvelut tai

[1] PeVL 24/2002 vp

vaihtoehtoisesti kaikkia tilejä, joihin kuuluu edes joku 1 momentin mukaisista palveluista.

6 a §:ssä jo ennestään oleva, ja myös uuteen 6 g §:än sisällytetty ”Talletuspankin on tarjottava 1 momentissa tarkoitettuja palveluita yhtä laajasti kuin se jo tarjoaa niitä asiakkailleen, joilla on jokin muu maksutili kuin perusmaksutili” antaisi ymmärtää, ja tähänastinen vakiintunut tulkinta on ollutkin, että perusmaksutilissä ei välttämättä ole oltava kaikkia 1 momentin mukaisia palveluita, jos pankilla ei ole niitä tuotevalikoimassaan. Pankithan eivät tällä hetkellä esimerkiksi tarjoa maksamista pankkipäätteellä.

Tulkinnanvaraista on, voiko sellaisella pankilla, joka ei tarjoa kaikkia 1 momentissa listattuja palveluita, olla perusmaksutilejä ja niin ollen velvoitetta niiden tarjoamiseen. Vai onko tili luettava perusmaksutiliksi, jos se sisältää edes jonkin 1 momentissa mainitun palvelun? Jos yhdenkin palvelun sisältyminen tiliin tekee tilistä perusmaksutilin, ja kun yhtenä palveluna on mainittu tilin avaaminen ja sulkeminen, tarkoittaisi se, että kaikki tilit, myös esim. määräaikais- ja muut säästämistilit, olisi luettava perusmaksutileiksi. Toisaalta lain sanamuodon valossa jää avoimeksi, mikä olisi tilanne sellaisten tilien suhteen, jotka sisältävät myös muita palveluita kuin laissa listatut.

6 g §:n osalta ongelmatiikka on vielä laajempi. Edellä mainittujen lisäksi nousee kysymys suurten yritysten tileistä. 6 g §:n perusmaksutilien määritelmässä (Yrityksen ja yhteisön perusmaksutilinä pidetään tiliä, joka sisältää 1 momentin mukaiset palvelut) ei millään tavalla viitata 6 f §:ssä määriteltyihin yrityksiin. 6 g § näyttäisi siis tekstinsä mukaan viittaavan mihin tahansa yrityksiin ja yhteisöihin, myös niihin, joilla ei ole kokonsa puolesta subjektiivista oikeutta perusmaksutiliin. Vaikka niillä ei ole subjektiivista oikeutta perusmaksutiliin, tulisiko niille avattuja tilejä kuitenkin kohdella sellaisina?

Perusmaksutilisääntely on alun perin otettu käyttöön kuluttajia koskien ja sen perusteluna on ollut, että kaikilla kuluttajilla (EU:ssa) ei ollut tosiasiallista mahdollisuutta saada maksutiliä, mikä aiheutti taloudellista ja sosiaalista syrjäytymistä sekä esti sisämarkkinoiden hyödyntämistä. **Perusmaksutili siis on EU:n maksutilidirektiivin logiikassa erityinen, haavoittuvassa asemassa olevien asiakkaiden palvelemiseksi** luotu **tilimuoto.**

Esityksessä perusmaksutilin määrittelemisen tarvetta on perusteltu sillä, että osa luottolaitoksista on tuotteistanut tilinsä siten, että peruspankkipalvelut tarjotaan valtaosalle asiakkaista muun nimisen tilin kautta, mistä seuraa, että pankin tilastoima tai tunnistama perusmaksutiliasiakkaiden määrä voi jäädä vähäiseksi, vaikka palvelusisältö olisi sama.

Totta on, että Suomessa EU-direktiivin suojaamien varsinaisten perusmaksutiliasiakkaiden määrä jäänee todellakin suhteellisen pieneksi, koska meillä kokonaan ilman pankkipalveluita jääneiden kuluttaja-asiakkaiden määrä oli jo ennen perusmaksutilisääntelyä eurooppalaisittain huomattavan pieni. Tämänhän ei pitäisi olla ongelma vaan osoitus siitä, että palvelujen tarjonta kaupallisin perustein toimii Suomessa. **Mahdollinen** lain perusteella pakotetusti avattujen

perusmaksutilien raportoimatta jääminen tulisi hoitaa valvojan ohjeistuksella ja valvontakäytännöillä.

Perusmaksutilin määritelmän laajentaminen esityksessä esitetyllä tavalla kattamaan mahdollisesti kaikki Suomessa tarjottavat pankkitilit on kotimaista lisäsääntelyä ja EU-sääntelyn lähtökohta - heikommassa asemassa olevien asiakkaiden aseman turvaaminen - huomioon ottaen vahvasti ylimitoitettu. Siitä seuraa palvelun tarjoajille muun muassa erittäin laajoja raportointi- ja dokumentointivelvoitteita, jotka lisäävät sääntelyn aiheuttamaa taakka entisestään. Myös valvojan taakan voidaan olettaa lisääntyvän, jos perusmaksutilejä koskeva raportointi laajenee koskemaan kaikkia Suomessa avattavia tilejä. EU-sääntelyyn perustuvan raportointivelvoitteen tavoitteena on nimenomaan taata haavoittuvassa asemassa olevien asiakkaiden palveluiden asianmukainen toteutuminen.

Esityksen perustelutekstissä todetaan sääntelyn muistuttavan luonteeltaan jossain määrin hintasääntelyä. Esityksestä ei löydy perusteluja sille, **miksi Suomessa kansallisella lisäsääntelyllä haluttaisiin tuoda koko tilikanta hintasääntelyä muistuttavan sääntelyn alaiseksi**. Tällaisella sääntelyllä voi olla vaikutusta palvelun tarjoajien mahdollisuuksiin ja halukkuuteen tarjota laissa määriteltyjä laajempia palveluita. Laajalla ”hintasääntelyä muistuttavalla sääntelyllä” voi olla myös Suomeen sijoittautumista harkitsevia tai tänne rajan yli palveluita tarjoavia pankkeja karkottava vaikutus, mikä myös osaltaan **vähentäisi palvelujen tarjontaa ja monipuolisuutta Suomessa**.

Mikäli määrittelyllä on tähdätty siihen, että esimerkiksi asiakaspalvelun vastausaikoja sovellettaisiin kaikkiin, myös muihin kuin lainsäädännön turvaamana avattuihin tileihin, olisi mahdollista säätää erikseen asiakaspalvelua koskeva 6 e § koskemaan kaikkia tilejä, jotka sisältävät 6 a tai 6 g § mukaiset palvelut.

Tilien määrän rajaaminen

Esityksessä on rajattu yritysten ja yhteisöjen tilien määrä yhteen ainoastaan talletuspankkikonsernin tai talletuspankkien yhteenliittymän tasolla. Näin ollen yhteisöillä olisi oikeus avata tili jokaisessa erillisessä talletuspankissa, konsernissa tai yhteenliittymässä, joka tarjoaa palveluita ko. asiakasryhmälle.

FA ymmärtää lainsäätäjän tavoitteen turvata rehellisesti toimiville yrityksille ja yhteisöille tili ja välttämättömät maksupalvelut. Turvaverkon tavoitteeksi pitää riittää, ettei toimija jää kokonaan pankkipalvelujen ulkopuolelle; tämän tavoitteen saavuttaminen ei edellytä ehdotonta oikeutta saada perusmaksutili useista pankeista ja samalla lisätä tilien väärinkäytösten riskiä.

Kyse ei ole yleisestä pankkitilien määrän rajoittamisesta. FA:n malli rajaisi pankkien **lakiin perustuvan ehdottoman tilin tarjoamisvelvollisuuden** yhteen perusmaksutiliin kerrallaan. Yritys tai yhteisö voisi edelleen avata tarpeensa mukaan toisen tai useampia tilejä normaalisti pankin kanssa sovittavin kaupallisin ehdoin. Yhden tilin rajaukseen tulisi kuulua mahdollisuus siirtää perusmaksutili toiseen talletuspankkiin. Tällaiseen tilin ja palveluiden siirtoon toiseen talletuspankkiin on jo olemassa pankkien välillä sovitut, käytössä olevat menettelyt.

Useat lakisääteisesti taatut tilit lisäävät väärinkäytösmahdollisuuksia. Varojen siirtely ja maksuliikenteen pilkkominen useisiin pankkeihin vaikeuttavat varojen rikollisen alkuperän tunnistamista ja rikosten selvittämistä. Poliisilta saatujen tietojen mukaan yritystilien käyttö maksupetoksiin liittyvinä muulitileinä on jo nyt selvässä kasvussa. Yrityksen maksuliikenne on lähtökohtaisesti kuluttajaliikennettä monimuotoisempaa: tapahtumien määrät, selitteet ja volyymit vaihtelevat. Jos esimerkiksi normaalista poikkeavat käteispanot tai läpikulkuvirrat hajautetaan useaan pankkiin, yksittäinen pankki voi nähdä vain osan kuviosta eikä tapahtumavolyymi välttämättä ylitä monitoroinnin hälytyskynnystä.

Yhden tilin malli sovittaa yhteen saatavuuden ja markkinaehtoisuuden. Ensimmäinen tili olisi lakisääteinen vähimmäisturva. Sen ylittävä palvelutarve – esimerkiksi useat valuuttatilit, kassanhallintaratkaisut tai varatilit eri pankeissa – kuuluvat normaaliin kaupalliseen pankkitoimintaan.

Verrokkimaat osoittavat, että rajaus on tarpeellinen ja sääntelyteknisesti mahdollinen. Yhteisöjen tilejä koskeva vastaava sääntely on voimassa kolmessa EU-maassa, joissa kaikissa oikeus on rajattu yhteen tiliin. Tanskassa pankki voi kieltäytyä perusyritystilistä, jos yrityksellä tai yhdistyksellä on jo Tanskassa vastaavat palvelut sisältävä maksutili; oikeus voidaan myös päättää, jos toinen vastaava tili avataan myöhemmin. Rajaus perustuu siten pankin omaan tarkastukseen ja ilmoitettuihin kieltäytymis- ja irtisanomisperusteisiin. Belgiassa ja Ranskassa järjestelmä on viranomaislähtöinen. Viranomainen nimeää pankin silloin, kun tilitön hakija on ensin saanut kielteisen tilinavauspäätöksen. Menettelyn lähtökohtana siis on, ettei hakijalla ole jo käytettävissään tiliä. **Jos Suomessa tilejä saa helpommin ja useampia kuin muualla EU:ssa, on se omiaan houkuttelemaan rikollisia toimijoita avaamaan tilejä tänne.**

Se, että pankilla on esityksen mukaisesti oikeus kieltäytyä tilin avaamisesta rahanpesun ja terrorismin estämiseen liittyvistä syistä, ei anna riittävää suojaa rikolliselta toiminnalta. Asiakkaan toiminta voi tilin avauksen yhteydessä toimitetun dokumentaation perusteella vaikuttaa normaalilta, mutta rikollinen luonne paljastuu vasta kun rahaliikenne alkaa. Ja kuten edellä on kerrottu, poikkeamien löytäminen rahaliikenteestä on sitä vaikeampaa, mitä useampaan pankkiin asiakas pystyy hajauttamaan maksujaan.

Esityksessä usean tilin tarvetta on perusteltu huoltovarmuudella. **Suomessa on kuitenkin luotu huoltovarmuustilijärjestelmä**, jonka tarkoituksena on turvata välttämätöntä maksamista vakavissa häiriötilanteissa. Suomalainen pankkijärjestelmä on myös todettu eurooppalaisessa vertailussa vakaaksi. Lisäksi EU:ssa on tulossa **digitaalinen euro**, jonka käyttöönottoa perustellaan nimenomaan huoltovarmuusnäkökulmalla.

On huomattava, että **useat tilit eivät yksin ratkaise jatkuvuutta**, jos pienellä yrityksellä tai yhdistyksellä ei käytännössä ole riittävästi varoja hajautettavaksi useille tileille siten, että maksuliikenne voisi todella jatkua häiriössä.

Tilien rajauksen suhteen onkin tehtävä oikeasuhtaisuuspunninta eli huoltovarmuushyötyä on verrattava useiden tilien rikollisuus-, monitorointi- ja kustannusriskeihin. Koska huoltovarmuustarve ei edellä esitetyillä perusteilla ole pakottava, tulee rikollisuuden estäminen asettaa etusijalle. Huomattava on, että

kyseistä riskiä ovat FA:n lisäksi tuoneet lausunnoissaan esille myös Elinkeinoelämän keskusliitto EK, Keskusrikospoliisi, Finanssivalvonta, Verohallinto sekä Poliisihallitus.

Tilin avaamisen aikataulu ja kieltäytymisperuste vaativat tarkennusta

Esityksen 6 ja 6 f § mukaan talletuspankin on hyväksyttävä tai hylättävä asiakkaan perusmaksutilihakemus ilman aiheetonta viivytystä ja viimeistään kymmenen pankkipäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut hakemuksen. Esitys ei ota huomioon sitä, että hakemus voi olla sillä tavalla puutteellinen, että sitä ei voida annetuilla tiedoilla käsitellä määrätyssä ajassa, vaan asiakkaalta on pyydettävä lisätietoja, joiden toimittamisen aikataulu riippuu asiakkaasta itsestään. Ehdotettu ratkaisu johtaa hyvin byrokraattiseen malliin, jossa asiakkaalla on 10 päivää aikaa toimittaa selvitykset tai tilin avaus hylätään. Se on myös raportoinnin kannalta epätarkoituksenmukainen, kun hylkäyksinä tulevat raportoiduksi myös sellaiset tapaukset, joissa tili voidaan myöhemmin avata, jos asiakas tekee uuden hakemuksen ja toimittaa tarvittavat dokumentit. Pykälätekstiä olisi siis **tarkennettava** niin, että hakemus on käsiteltävä … “viimeistään kymmenen pankkipäivän kuluessa siitä, kun pankki on saanut **hakemuksen käsittelemiseksi tarvittavat tiedot”**.

6 b ja 6 h §:iin on asianmukaisesti lisätty oikeus kieltäytyä tilin avaamisesta, mikäli asiakas ei ole toimittanut raportoivien finanssilaitosten tiedonantovelvollisuudesta verotuksen alalla annetun lain (1042/2025) 97 §:ssä tarkoitettua itse annettua todistusta mainitussa pykälässä säädetyssä määräajassa. Kyseinen sääntely todellakin kieltää finanssilaitosta tarjoamasta palvelua asiakkaalle, jolta tietoa ei ole saatu. Pykälätekstin loppuosa ”ja todistuksen antamatta jättämisen ilmeisenä tarkoituksena on käyttää väärin oikeutta käyttää perusmaksutiliä” on kuitenkin käytännössä mahdotonta todentaa ja se tulisi poistaa sääntelystä. Ehdotetut informointia koskevat velvoitteet varmistavat, että rehellisesti toimiva yhteisö kykenee joka tilanteessa toimittamaan vaaditun todisteen, eikä verovelvollisuuteen liittyvää asiakkaan tarkoitusperien arviointia täysin tarpeettomasti sälytetä yksityisen sektorin toimijoille.

Tarvitaan riittävän pitkä siirtymäaika

Sääntelyehdotus aiheuttaa muutoksia kaikkien talletuspankkien toimintaan riippumatta siitä, missä muodossa ja laajuudessa yrityspalveluita nykyisin tarjotaan. Uusien velvoitteiden huomioiminen palvelumalleissa, viestinnässä ja sopimusehdoissa edellyttää laadukasta valmistelua, jotta asiakaspalvelu ja tiedottaminen voidaan tehdä sääntelyn edellyttämällä tavalla.

Uudet velvoitteet, erityisesti yritysten ja yhteisöjen tilinavauksiin ja asiakasyhteydenottoihin vastaamiseen liittyen vaativat velvoitettavilta talletuspankeilta raportointijärjestelmien luomista, prosessien ja ohjeistuksen uudistamista, lisähenkilöstön palkkaamista sekä henkilöstön kouluttamista. Koulutustarpeet syntyvät muiden muassa siitä, että sääntelyn myötä palveluita tulee tarjota kaikille esitetyille yhteisömuodoille, mikä voi laajentaa asiakaskuntaa nykyisestä ja vaatia esimerkiksi asiakkaan tuntemisen käytäntöjen muokkaamista. Tämän lisäksi palveluiden avaamiselle asetetut aikataulut ja informointivelvoitteet edellyttävät laadukkaiden ja sujuvien prosessien sekä työkalujen kehittämistä. Finanssialan yrityksille tarjoavia järjestelmätoimittajia on rajallinen määrä, ja ne

tyypillisesti vaativat 9-18 kuukautta tämänkaltaisiin järjestelmämuutoksiin. Tavanomaisesta muutoshankkeesta poiketen esitys koskee nyt talletuspankkeja laajasti ja luo samanaikaisen mittavan kysyntäpaineen.

Erityisesti rekrytointien, asiakaspalvelua tarjoavien henkilöiden kouluttamisen sekä tietojärjestelmien uusimisen vuoksi FA:n arvio tarvittavasta siirtymäajasta on 12 kk. **Näin ollen yritysten ja yhteisöjen palveluita koskevien 6 f – 6 h §:ien tulisi tulla voimaan 1.1.2028.**

OFAC-pakotteet on voitava huomioida

Useilla suomalaisilla pankeilla on merkittävää sekä liike- että varainhankintatoimintaa Yhdysvalloissa, minkä johdosta pankit joutuvat käytännössä noudattamaan toiminnassaan Yhdysvaltojen asettamia OFAC-pakotteita. Sääntelyn oikeasuhtaisuuden näkökulmasta pankeilla tuleekin aina olla tosiasiallisesti mahdollista noudattaa niitä koskevaa pakotesääntelyä, jotta suomalaisten pankkien toimintaedellytykset rahoitusmarkkinoilla eivät kestämättömällä tavalla vaarannu. Yritysasiakkaiden osalta asiakkaaksi ottamisesta kieltäytymisen tulisikin olla aina mahdollista esimerkiksi OFAC-pakotteiden noudattamisesta johtuvalla perusteella.

FA:n ehdotukset pykäläkohtaisiksi muutoksiksi

Perusmaksutilin määritelmä:

Poistetaan 6 a ja 6 g pykäliin lisättäväksi ehdotettu toinen momentti ”…perusmaksutilinä pidetään tiliä, joka sisältää 1 momentin mukaiset palvelut”

Muutetaan 6 e § kuulumaan seuraavasti:

6 e § Velvollisuus vastata tilipalveluita koskeviin asiakasyhteydenottoihin

Talletuspankin tulee vastata kaikkiin 6 a ja 6 g §:ssä tarkoitettuihin palveluihin liittyviin asiakasyhteydenottoihin yhteydenoton luonne huomioon ottaen ilman aiheetonta viivytystä ja viimeistään viiden pankkipäivän kuluessa yhteydenoton vastaanottamisesta.

Yhden tilin rajaus:

Muutetaan 6 f § kolmas momentti kuulumaan:

”Talletuspankki saa kieltäytyä perusmaksutilin avaamisesta ja perusmaksutiliin liittyvien maksupalveluiden tarjoamisesta vain rahanpesuasetuksesta, rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetusta laista tai eräiden Suomelle Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan unionin jäsenenä kuuluvien velvoitusten täyttämisestä annetusta laista johtuvasta syystä **tai mikäli asiakkaalla on jo Suomessa toimivassa maksulaitoksessa tili, joka mahdollistaa 6 g § mukaiset palvelut, ellei tilin avaamispyynnön yhteydessä esitetä kirjallista todistetta siitä, että kyseinen tili on suljettu”**.

Lisätään 6 f §:ään uusi momentti, joka kuuluu:

Pankin on tarjottava yritysten ja yhteisöjen perusmaksutilin siirtopalvelua noudattaen tämän lain 15 a luvun 2-6 §:ä.

Lisätään 6 h § toiseen momenttiin kohta

5) asiakas on myöhemmin avannut Suomessa toisen maksutilin, joka mahdollistaa 6 g §:ssä mainittujen palveluiden käytön.

Perusmaksutilihakemuksen käsittelyaika

Täydennetään 6 § neljäs ja 6f § kolmas momentti kuulumaan:

"viimeistään kymmenen pankkipäivän kuluessa siitä, kun pankki on saanut **hakemuksen käsittelemiseksi tarvittavat tiedot"**.

Verotusta koskevan todistuksen antamatta jättäminen

Poistetaan 6 b § 1 momentin 3-kohdasta ja 6 h § 2 mom 4-kohdasta teksti "ja todistuksen antamatta jättämisen ilmeisenä tarkoituksena on käyttää väärin oikeutta käyttää perusmaksutiliä."

Siirtymäaika

Lisätään sääntelyyn uusi 6 i §, joka kuuluu: " **T**ämän lain 6 f–6 h §:ää sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2028."

FINANSSIALA RY

Hannu Ijäs

Johtaja